

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 30 november 2005 (1.12)
(OR. en)**

**14469/4/05
REV 4**

LIMITE

**JAI 423
ECOFIN 353
TRANS 234
RELEX 639
ECO 136
PESC 1010
COTER 72
COSDP 810
PROCIV 174
ENER 172
ATO 103**

I-PUNKTSNOT

---

från: Ordförandeskapet och samordnaren för kampen mot terrorism
till: Rådet/Europeiska rådet

Föreg. dok. nr: 14469/3/05 REV 3 JAI 423 ECOFIN 353 TRANS 234 RELEX 639 ECO 136
PESC 1010 COTER 72 COSDP 810 PROCIV 174 ENER 172 ATO 103

Ärende: Europeiska unionens strategi för kampen mot terrorism

---

Detta dokument har förlagts rådet för godkännande och kommer sedan att översändas till Europeiska rådet för antagande.

* * *

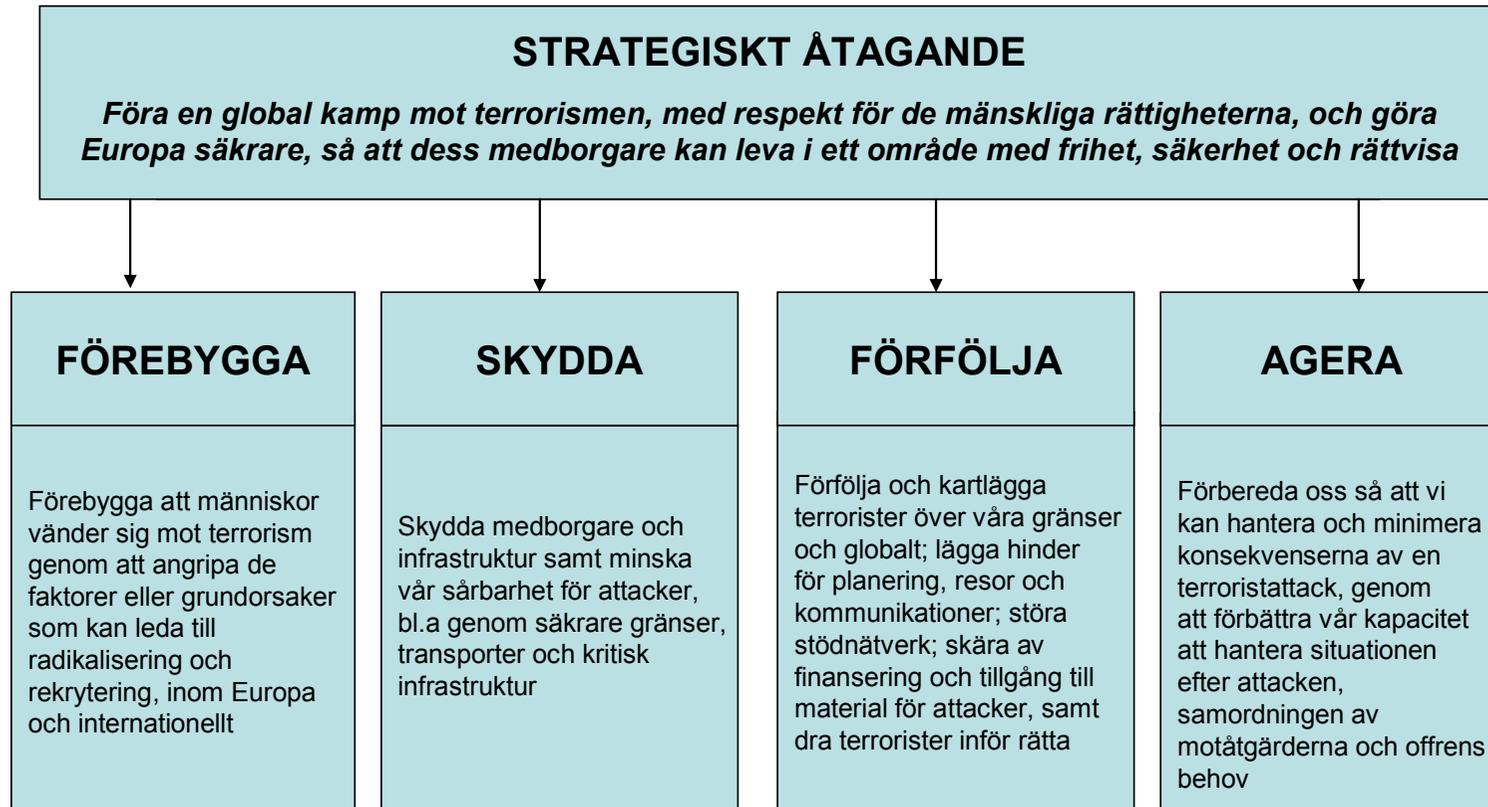
EUROPEISKA UNIONEN STRATEGI FÖR KAMPEN MOT TERRORISM

FÖREBYGGA SKYDDA FÖRFÖLJA AGERA

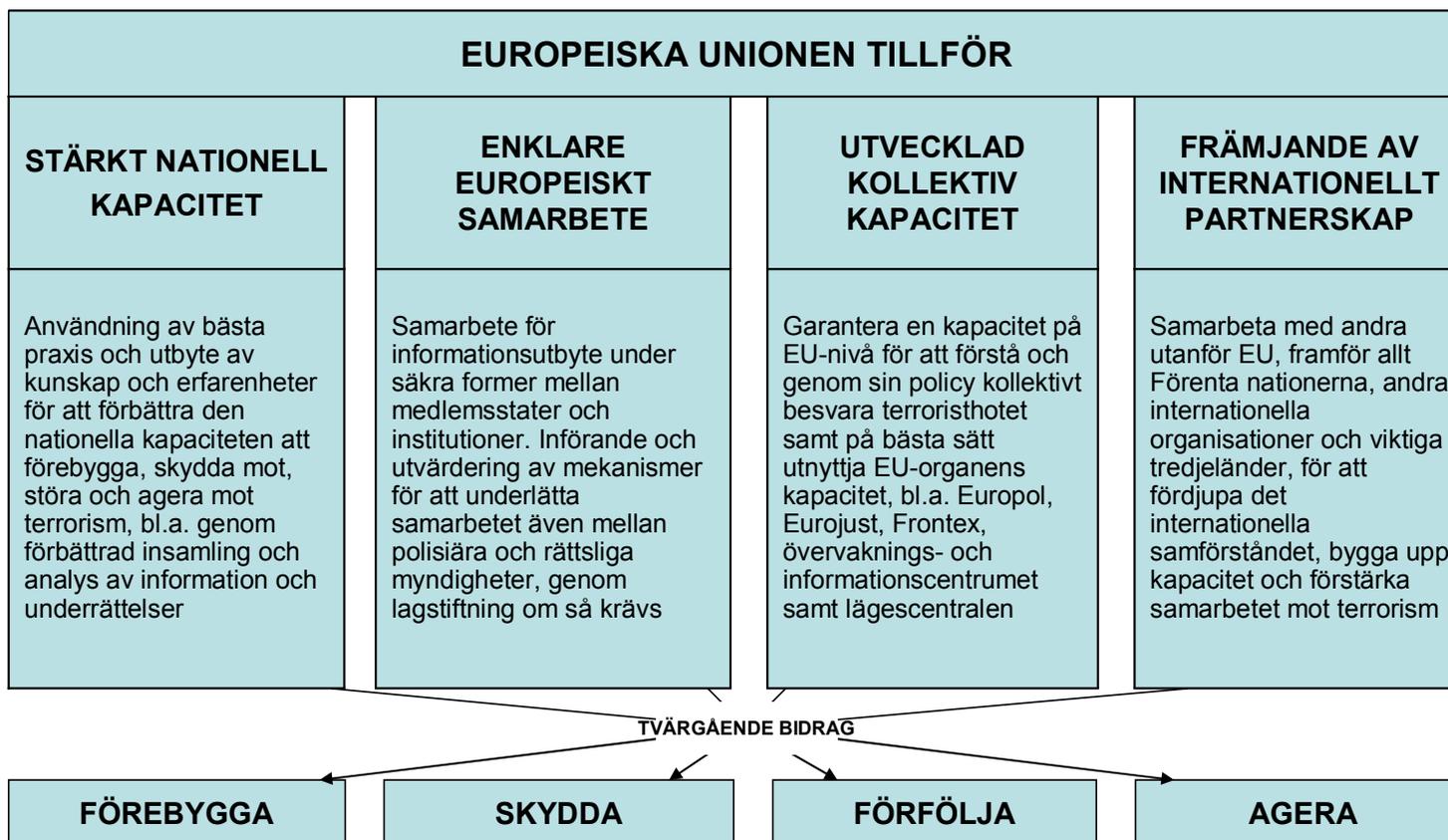
Europeiska unionens strategiska åtagande:

*Föra den globala kampen mot terrorismen, med respekt för de mänskliga rättigheterna,
och göra Europa säkrare, så att dess medborgare kan leva i ett område med
frihet, säkerhet och rättvisa*

EU:s strategi för kampen mot terrorism omfattar fyra handlingslinjer inom EU:s strategiska åtagande.

Medlemsstaterna har det primära ansvaret för att bekämpa terrorismen, och EU har något att tillföra inom fyra olika områden:

EU bör arbeta för sina mål under demokratiska och ansvarstagande former. Politisk tillsyn över strategin och regelbunden uppföljning är väsentliga:

EUROPEISKA RÅDET: POLITISK TILLSYN

**POLITISK DIALOG PÅ HÖG NIVÅ OM KAMPEN MOT TERRORISM
RÅDET – EUROPAPARLAMENTET - KOMMISSIONEN**

Möte en gång per ordförandeskap för att säkerställa interinstitutionell styrning

**Coreper övervakar framstegen inom strategins fyra handlingslinjer
med regelbundna uppdateringar
genom samordnaren för kampen mot terrorism och kommissionen**

FÖREBYGGA

SKYDDA

FÖRFÖLJA

AGERA

EU:S STRATEGI FÖR KAMPEN MOT TERRORISM

FÖREBYGGA

SKYDDA

FÖRFÖLJA

AGERA

STRATEGISKT ÅTAGANDE

Föra en global kamp mot terrorismen, med respekt för de mänskliga rättigheterna, och göra Europa säkrare, så att dess medborgare kan leva i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa

INLEDNING

1. Terrorismen är ett hot mot alla stater och alla folk. Den är ett allvarligt hot mot vår säkerhet, mot värderingarna i våra demokratiska samhällen och mot våra medborgares rättigheter och friheter, särskilt genom att den utan urskillning riktar in sig på oskyldiga människor. Terrorismen är brottslig och saknar berättigande oberoende av omständigheterna.
2. Europeiska unionen är ett område med allt större öppenhet där de inre och yttre säkerhetsaspekterna flätas samman. Det är ett område med ett växande ömsesidigt beroende som möjliggör fri rörlighet för människor, idéer, teknik och resurser. Detta är en miljö som terrorister missbrukar för att uppnå sina mål. I det sammanhanget är samordnade och kollektiva europeiska åtgärder, i solidarisk anda, oundgängliga i kampen mot terrorismen.
3. De fyra pelarna i EU:s strategi för kampen mot terrorism – förebygga, skydda, förfölja och agera – är ett övergripande och proportionellt svar på det internationella terroristhotet. Strategin kräver arbete på nationell, europeisk och internationell nivå för att minska hotet från terrorismen och vår sårbarhet för attacker. Strategin utstakar våra mål att förebygga nyrekrytering till terrorismen; att bättre skydda potentiella mål; att förfölja och kartlägga medlemmar i befintliga nätverk och förbättra vår kapacitet att agera och hantera konsekvenserna av terroristattacker. Denna strategi leder den arbetsagenda som fastställdes av Europeiska rådet i mars 2004 efter bombarna i Madrid in i nästa fas.

4. Tvärs igenom de fyra pelarna i unionsstrategin går unionens roll i världen som ett horisontellt inslag. Europeiska unionen tar, i enlighet med den europeiska säkerhetsstrategin, genom sina yttre åtgärder på sig ett ansvar för att bidra till den globala säkerheten och byggandet av en säkrare värld. EU kommer att agera genom och i samordning med Förenta nationerna och andra internationella eller regionala organisationer för att bygga upp en internationell konsensus och främja internationella normer för kampen mot terrorism. EU kommer att främja arbetet i FN för att utveckla en global strategi för kampen mot terrorism. En fortsatt hög prioritet åt kampen mot terrorism i dialogen med de främsta partnerländerna inklusive USA kommer också att ingå som en av de centrala delarna i den europeiska arbetsmodellen.
5. Eftersom det nuvarande internationella terroristhotet berör och har rötter i många delar av världen utanför EU, kommer det att vara avgörande att få till stånd ett samarbete med och ge stöd till prioriterade tredjeländer, bl.a. i Nordafrika, Mellanöstern och Sydostasien. Slutligen kommer några av de viktigaste inslagen i strategin att vara konfliktlösning och främjande av goda styrelseformer och demokrati, som en del i dialogen och alliansen mellan kulturer, trosuppfattningar och civilisationer, i syfte att komma till rätta med faktorer som har att göra med motivation och med strukturer vilka ligger bakom radikaliseringsprocessen.

FÖREBYGGA

6. I syfte att förebygga att folk dras till terrorismen och för att hindra att en ny generation terrorister växer fram, har EU enats om en övergripande strategi och handlingsplan för att bekämpa radikaliserings- och nyrekryteringsprocesser till terrorism. Fokus för denna strategi ligger på att motarbeta radikaliserings- och nyrekryteringsprocesser till terroristgrupper som al-Qaida och de grupper som hämtar sin inspiration därifrån, eftersom denna typ av terrorism för närvarande utgör det största hotet för unionen som helhet.
7. Det kan aldrig finnas något berättigande för terrorism. Det finns ingen ursäkt eller straffrihet för terroristhandlingar. Det överväldigande flertalet européer avvisar extremistiska ideologier, oberoende av trosuppfattning. Till och med bland dem som är anhängare av sådana ideologier är det bara ett litet fåtal som blir anhängare av terrorism. Beslutet att engagera sig i terrorism är olika från individ till individ, även om de bakomliggande motiven för ett sådant beslut ofta är likartade. Vi måste identifiera och vidta åtgärder mot metoderna, propagandan och omständigheterna som gör att folk dras till terrorism.

8. Utmaningen att bekämpa radikaliserings och nyrekrytering till terrorism riktar sig huvudsakligen till medlemsstaterna, på nationell, regional och lokal nivå. EU:s arbete på detta området, inklusive bidraget från Europeiska kommissionen, kan dock utgöra en viktig ram för att bidra till samordning av den nationella politiken; dela med sig av information och avgöra vad som är god praxis. Men att anta denna utmaning går utöver vad regeringarna ensamma förmår och kommer att kräva att alla befolkningar inom och utanför Europas gränser fullt ut engageras i detta.

9. Det finns vissa praktiska steg som en individ måste ta för att dras in i terrorism. Möjligheten att omsätta sina idéer i handling har ökat kraftigt genom globaliseringen. Genom att det är enkelt att resa, att föra över pengar och att kommunicera – inte minst via Internet – har det blivit enklare att komma i kontakt med radikala idéer och träningsverksamhet med anknytning till sådana. Vi behöver sätta fingret på sådant beteende, exempelvis genom närpolisverksamhet och övervakning av resor till konfliktzoner. Vi behöver också störa sådant beteende genom att begränsa verksamhetsradien för dem som spelar en roll i radikaliserings-, förebygga tillgång till träning av terrorister; upprätta starka rättsliga ramar för att förebygga propagerande och rekrytering, och undersöka sätt för att sätta stopp för rekrytering av terrorister via Internet.

10. Propaganda för en viss sorts extremistisk världsåskådning får individer att se våld som en möjlig metod och att försvara våld. Inom ramen för den senaste terrorvågen exempelvis är själva sakens kärna den propaganda som målar upp en förvrängd bild av konflikter runt om i världen som antas utgöra beviset för en motsättning mellan väst och islam. För att hantera dessa frågor behöver vi sörja för att de röster som företräder den måttfulla opinionen får överhanden mot extremistiska talesmän genom att engagera det civila samhället och trossamfund som förkastar de idéer som framförs av de terrorister och extremister som uppmanar till våld. Och vi behöver få fram vårt eget budskap med större effektivitet, för att ändra uppfattningen om nationell och europeisk politik. Vi måste också se till att inte vår egen politik ökar klyftorna. Genom att utveckla icke-känsloladdade begrepp för diskussion av frågorna bidrar vi till detta.

11. Det finns en serie omständigheter i samhället som kan skapa en miljö där individer radikaliseras lättare. Till dessa omständigheter hör dålig eller auktoritär samhällsstyrning, snabb men okontrollerad modernisering, brist på politiska eller ekonomiska utsikter samt utbildningsmöjligheter. Inom unionen föreligger inte dessa faktorer i allmänhet men inom enstaka befolkningssegment kan de förekomma. För att motarbeta detta måste vi utanför unionen med än större kraft propagera för god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter, demokrati samt utbildning och ekonomiskt välstånd och engagera oss i konfliktlösning. Vi måste också sikta in oss på ojämlikhet och diskriminering varhelst de förekommer och främja en mellankulturell dialog och, då så är lämpligt, långsiktig integration.
12. Radikalisering och rekrytering är internationella fenomen. Det finns mycket vi kan utträta tillsammans med våra utomeuropeiska parter för att bistå dem i kampen mot radikaliserings, bl.a. genom samarbets- och biståndsprogram med tredjeländer och via arbete genom internationella organisationer.
13. Huvudprioriteringar – "Förebygga":
- Utveckla gemensamma modeller för att upptäcka och tackla problembeteende, särskilt missbruk av Internet.
  - Åtgärda propagerande och rekrytering särskilt i utsatta miljöer som t.ex. fängelser, platser för religiös utbildning eller andakt, särskilt genom att införa lagstiftning som gör dessa beteenden brottsliga.
  - Utveckla en medie- och kommunikationsstrategi för att på ett bättre sätt förklara EU:s politik.
  - Främja god samhällsstyrning, demokrati, utbildning och ekonomiskt välstånd genom gemenskapens och medlemsstaternas biståndsprogram.
  - Utveckla en mellankulturell dialog inom och utanför unionen.
  - Utveckla icke-känsloladdade begrepp för diskussion av frågorna.
  - Fortsätta med forskning, utbyta analyser och erfarenheter för att främja vår förståelse av frågorna och utveckla policy för motåtgärder.

SKYDDA

14. Skydd är en av de viktigaste delarna av vår strategi för kampen mot terrorism. Vi måste förstärka försvaret av de viktigaste målen, genom att minska deras sårbarhet för attacker och också genom att minska effekterna vid en attack.
15. Medlemsstaterna har det primära ansvaret för att förbättra försvaret av de viktigaste målen; säkerheten vid gränserna, transportväsendet och annan gränsöverskridande infrastruktur utgår från ett ömsesidigt beroende som kräver effektiva kollektiva åtgärder på EU-nivå. Inom områden där det finns säkerhetssystem på EU-nivå, exempelvis när det gäller säkerheten vid gränserna och inom transportväsendet, har framför allt EU och Europeiska kommissionen spelat en framträdande roll för strängare normer. Ytterligare arbete mellan medlemsstaterna, med stöd av de europeiska institutionerna, kommer att skapa en viktig ram där medlemsstaterna kan samordna sin politik, byta information om motåtgärder på nationell nivå, avgöra vad som är god praxis och samarbeta för att utveckla nya idéer.
16. Vi behöver förbättra skyddet av våra yttre gränser för att göra det svårare för kända eller misstänkta terrorister att komma in i eller operera inom EU. Förbättrad teknik för både insamling och utbyte av passageraruppgifter samt införande av biometrisk information i identitets- och resedokument kommer att öka effektiviteten vid våra gränskontroller och öka säkerheten för våra medborgare. Den europeiska gränsförvaltningsbyrån (Frontex) kommer att ha en roll i arbetet med att tillhandahålla riskbedömningar som en del av strävan efter att förstärka kontroller och övervakning vid EU:s yttre gränser. Införandet av informationssystemet för viseringar och den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) kommer att säkerställa att våra myndigheter kan utbyta och få tillgång till information och om så krävs neka tillträde till Schengenområdet.
17. Vi måste också arbeta kollektivt för strängare normer för transportsäkerhet. Vi måste öka skyddet för flygplatserna, hamnarna, och säkerhetsarrangemangen för flygplan för att avskräcka från terroristattacker och åtgärda svaga punkter i den interna och den utomeuropeiska transportverksamheten. Dessa åtgärder kommer att utvecklas genom en

kombination av specifika bedömningar av hot och sårbarhet, genomförande av EU-lagstiftning om flyg- och sjöfartssäkerhet och överenskommelser om reviderad EU-lagstiftning om flygsäkerhet. Det finns också utrymme för samarbete för ökad säkerhet inom spårbunden trafik och vägtrafik. Till stöd för arbetet inom samtliga dessa områden bör EU:s forsknings- och utvecklingspolitik, bl.a. Europeiska kommissionens FoU-program, även i fortsättningen inkludera säkerhetsrelaterad forskning avseende terrorism.

18. Det är väsentligt att minska den kritiska infrastrukturens sårbarhet för fysiska och elektroniska attacker över hela Europa. För att ytterligare förstärka vårt skydd har vi enats om att fastställa ett arbetsprogram som syftar till förbättrat skydd av den kritiska infrastrukturen över hela Europa. Vi kommer att fortsätta vårt arbete mot detta mål, utveckla en modell för alla risker som erkänner hotet från terrorismen som en prioritet.
19. Vi måste också se till att vårt kollektiva arbete, särskilt EU:s forskningsansträngningar, bidrar till att utveckla metoder för att skydda platser där folk samlas och andra mjuka mål mot attacker.
20. Internationellt måste vi samarbeta med partner och internationella organisationer för transportsäkerhet och icke-spridning av CBRN-material och handvapen och lätta vapen samt ge tekniskt bistånd om skyddande säkerhetsåtgärder till prioriterade tredjeländer som ett inslag i våra allmänna program för tekniskt bistånd.
21. Huvudprioriteringar – "Skydda":
  - Höja EU-passens säkerhet genom införande av biometri.
  - Införa informationssystemet för viseringar (VIS) och den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II).
  - Genom Frontex utveckla en effektiv riskanalys för EU:s yttre gränser.
  - Genomföra godkända gemensamma normer för säkerhet inom civilflyget, hamn- och sjöfartsskydd.
  - Besluta om ett europeiskt program för skydd av viktig infrastruktur.
  - Utnyttja på bästa sätt forskningsverksamheten på EU- och gemenskapsnivå.

FÖRFÖLJA

22. Vi kommer att ytterligare förstärka och verkställa våra åtaganden att störa terroristaktiviteter och förfölja terrorister över gränser. Våra mål är att stoppa terroristernas planering, störa deras nätverk och rekryteringsverksamhet, skära av finansieringen och tillgången till material för att genomföra attacker, och dra dem inför rätta, med fortsatt respekt för de mänskliga rättigheterna och folkrätten.
23. Så som överenskommits i Haagprogrammet kommer medlemsstaterna när de bevarar sin nationella säkerhet också att fokusera på hela unionens säkerhet. Unionen kommer att stödja medlemsstaternas insatser för att störa terroristerna genom att uppmuntra till utbyte av information och underrättelser medlemsstaterna sinsemellan, tillhandahålla gemensamma hotbildsanalyser och förstärka det operativa samarbetet för att bekämpa brottslighet.
24. På nationell nivå behöver de behöriga myndigheterna förfoga över nödvändiga redskap för att insamla och analysera underrättelser och för att förfölja och kartlägga terrorister, vilket kräver att medlemsstaterna vid behov uppdaterar sin insatspolicy och sina lagar och bestämmelser. Här är vårt gemensamma mål att följa upp och fullt ut beakta de rekommendationer som identifierades i samband med EU:s förfarande för inbördes utvärdering. Medlemsstaterna kommer att avlägga rapport om hur de har förbättrat sina nationella resurser och maskinerier mot bakgrund av dessa rekommendationer.
25. Utvecklingen av ett gemensamt hotbegrepp är grundläggande för att kunna utveckla en gemensam politik för motåtgärder. Den gemensamma lägescentralens bedömningar med utgångspunkt i bidrag från nationella säkerhets- och underrättelseorgan och Europol bör fortsätta att vara vägledande för beslut över hela skalan av EU:s politik.

26. Sådana instrument som den europeiska arresteringsordern visar sig vara viktiga redskap för att förfölja och kartlägga terrorister över gränserna. Prioritet bör ges åt andra praktiska åtgärder för att genomföra principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga beslut i praktiken. En åtgärd av avgörande betydelse är därvid det europeiska bevisupptagningsbeslutet, som kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att få fram bevis från annat håll inom EU för att kunna döma terrorister. Medlemsstaterna bör också ytterligare förbättra det praktiska samarbetet och informationsutbytet mellan polisiära och rättsliga myndigheter, särskilt via Europol och Eurojust. Dessutom bör gemensamma utredningsgrupper vid behov inrättas för gränsöverskridande utredningar. Utvärderingen av genomförandet av lagstiftningsåtgärder kommer att vara viktig och blir vägledande för det vidare arbetet, och medlemsstaterna bör se till att de genomför godkända europeiska åtgärder och att de ratificerar internationella fördrag och konventioner på området för att sörja för adekvata lagstiftningsinsatser mot hotet.
27. Vid övergång från samarbete ad hoc till systematiskt polissamarbete kommer ett viktigt steg att vara utveckling och praktiskt genomförande av principen om tillgång på information om brottsbekämpning. Dessutom bör utvecklingen av nya IT-system såsom informationssystemet för viseringar och nästa generation av Schengens informationssystem att, samtidigt som de garanterar dataskyddet, ge ökad tillgång till de myndigheter som ansvarar för den interna säkerheten och på så sätt vidga den informationsbas de har till sitt förfogande. Man bör också överväga möjligheten att utveckla gemensamma metoder för informationsutbyte om möjliga terrorister och personer som förvisats för terrorismrelaterade brott.
28. Terrorister måste också berövas de medel de utnyttjar för att organisera attacker – antingen direkt (t.ex. vapen och sprängämnen) eller indirekt (t.ex. falska dokument för att inte bli upptäckta i samband med resa och vistelse). Deras möjlighet att kommunicera och planera utan att upptäckas bör stoppas genom bevarande av telekommunikationsuppgifter och liknande åtgärder. De måste också så långt det är möjligt berövas de tillfällen de erbjuds genom Internet att kommunicera och sprida teknisk sakkunskap om terrorism.

29. För att skapa en mot terrorister fientligt opererande omgivning måste man också angripa finansieringen av terrorism. EU har redan infört bestämmelser för att frysa terroristernas tillgångar. Nästa steg är att genomföra lagstiftningen för hela EU rörande penningtvätt och överföringar av likvida medel och att enas om åtgärder för att hindra terrorister från att föra över pengar (elektroniskt). Att dessutom göra något åt missbruket av den icke vinstdrivande sektorn kvarstår som en prioritering. Vi måste också säkerställa att finansiell kartläggning är en integrerad del av all kartläggning av terrorism. Dessa åtgärder och andra som bygger på rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder ingår i EU:s övergripande strategi för att bekämpa finansiering av terrorism. En översyn av hur väl EU har lyckats i kampen mot terroristfinansiering görs för närvarande för att säkra att vår metod hålls uppdaterad.
30. Mycket av terroristhotet mot Europa har sitt ursprung utanför EU. Förföljelseverksamheten måste därför också ha en global dimension. EU kommer att arbeta för att förstärka det internationella samförståndet genom Förenta nationerna och andra internationella organ och genom dialog och överenskommelser (vilket inbegriper terroristbekämpningsklausuler) med de viktigaste parterna. EU kommer också att arbeta för att man skall enas om en övergripande FN-konvention mot terrorism. Bistånd kommer att lämnas till prioriterade länder för att hjälpa dem att införa och genomföra mekanismerna för att störa terrorismen, i samordning med andra bidragsgivare.
31. Huvudprioriteringar – "Förfölja":
- Förstärka nationella resurser mot bakgrund av rekommendationerna om inbördes utvärdering av nationella system för kampen mot terrorism.
  - Använda Europol och Eurojust fullt ut för att underlätta polissamarbete och rättsligt samarbete samt fortsätta att integrera lägescentralens hotbilsbedömningar i utformningen av CT-policy.
  - Utveckla ytterligare det ömsesidiga erkännandet av rättsliga avgöranden, bl.a. genom att anta det europeiska bevisupptagningsbeslutet.
  - Se till att befintlig lagstiftning till fullo genomförs och utvärderas och att internationella fördrag och konventioner på området ratificeras.
  - Utveckla principen om tillgång på information om brottsbekämpning.
  - Försvåra för terrorister att få tillgång till vapen och sprängämnen, alltifrån komponenter för hemmagjorda sprängladdningar till CBRN-material.

- Försvåra finansieringen av terrorism, bl.a. genom att genomföra godkänd lagstiftning och arbeta för att förebygga missbruket av den icke-vinstdrivande sektorn. och se över EU:s övergripande resultat på detta område.
- Ge tekniskt bistånd för att främja prioriterade tredjeländers resurser.

AGERA

32. Vi kan inte minska risken för terroristattacker till noll. Vi måste kunna hantera attacker när de inträffar i medvetande om att attacker kan få effekter över EU-gränserna. Motåtgärderna vid en incident kommer ofta att vara likartade, oavsett om det inträffade är av naturlig eller teknisk karaktär eller av mänskligt ursprung, varför de system som har införts för att hantera följderna av naturkatastrofer också kan användas för att lindra effekterna bland medborgarna i efterdyningarna från en terroristattack. Våra motåtgärder vid varje sådan händelse bör till fullo utnyttja befintliga strukturer, inklusive räddningstjänstmekanismen, som EU har utvecklat för att kunna reagera på andra större europeiska och internationella kriser, och samordnas med åtgärder av andra inblandade internationella organisationer.
33. Vid en incident som får effekter över gränserna kommer det att finnas behov av ett snabbt utbyte av operativ information och policyinformation, av samordning av media och ömsesidigt operativt stöd till den berörda medlemsstaten, med utnyttjande av alla till buds stående medel, inbegripet militära resurser. EU:s förmåga att vidta konsekventa eller kollektiva åtgärder kommer också att vara väsentlig för att kunna få till stånd effektiva och fungerande motåtgärder. Genom att utveckla arrangemang för EU:s krissamordning, med stöd av nödvändiga operativa förfaranden kan man bidra till att sörja för enhetlighet i EU:s svar på terroristattacker.
34. Medlemsstaterna har det främsta ansvaret för akuta motåtgärder mot terroristincidenter på det egna territoriet. Det finns icke desto mindre ett behov av att se till att EU kollektivt, med stöd av de europeiska institutionerna, bl.a. kommissionen, har kapacitet för att kunna agera solidariskt i extrema nödsituationer som kan vara en enskild medlemsstat övermäktiga, och potentiellt utgör en allvarlig risk för hela unionen. Omarbetning och översyn av nuvarande ramar för ömsesidigt stöd – gemenskapsmekanismen för räddningstjänsten – är viktiga för att sörja för denna garanti.

35. Utveckling av en riskbaserad modell för kapacitetsbedömning – fokusering på förberedelser för de händelser som anses ha störst sannolikhet för att inträffa, och som skulle få störst effekt – kommer att ge medlemsstaterna möjlighet att utveckla sin kapacitet att vidta motåtgärder i en akut situation. Den gemensamma EU-databasen med en förteckning över resurser och tillgångar som medlemsstaterna kan tänka sig att bidra med för att hantera sådana händelser i andra medlemsstater eller utanför Europa är ett komplement till detta arbete.
36. Solidariteten, biståndet och kompensationen till offren för terrorism och deras familjer ingår som en integrerande del i svaret på terrorism, nationellt och på europeisk nivå. Medlemsstaterna bör se till att det finns adekvat kompensation till offren. Genom utbyte av bästa praxis för nationella arrangemang och utveckling av kontakter mellan nationella föreningar för offren kommer Europeiska kommissionen att göra det möjligt för EU att vidta åtgärder för att öka stödet till dem som drabbas hårdast av terroristattacker.
37. Internationellt finns det ett behov av att ge bistånd till EU-medborgare i tredjeländer och för att skydda och bistå våra militära och civila tillgångar för EU:s krishanteringsoperationer. Vi bör också se till att vårt arbete med katastrofberedskap nära samordnas med närbesläktat arbete inom internationella organisationer, särskilt Förenta nationerna. Slutligen kommer det tekniska bistånd EU lämnar till prioriterade tredjeländer att behöva räkna in bistånd för att hantera konsekvenserna av terroristattacker som en faktor.
38. Huvudprioriteringar – "Agera":
- Besluta om EU:s arrangemang för samordning av krishantering och understödjande operativa förfaranden.
  - Se över lagstiftningen om gemenskapsmekanismen för räddningstjänsten.
  - Utveckla riskbedömning som ett redskap för att styra uppbyggnad av kapacitet för att reagera på attacker.
  - Förbättra samordningen med internationella organisationer för hantering av motåtgärder mot terroristattacker och andra katastrofer.
  - Organisera utbyte av bästa praxis och utveckla metoder för att lämna bistånd till offren för terrorism och deras familjer.

DEMOKRATISK ANSVARIGHET

39. Europiska rådet kommer att göra en lägesöversyn av strategin en gång i halvåret.
  40. En gång per ordförandeskap, och före Europeiska rådets lägesöversyn, kommer en politisk dialog på hög nivå om terrorismbekämpning att äga rum mellan rådet, Europeiska kommissionen och Europaparlamentet där de tre institutionerna får möjlighet att tillsammans bedöma framsteg och verka för insyn och balans i EU:s strategi.
  41. Denna strategi kommer att kompletteras med en detaljerad handlingsplan som förtecknar de fyra handlingslinjernas samtliga relevanta åtgärder. Detta kommer att möjliggöra att detaljerade framsteg regelbundet övervakas av Ständiga representanternas kommitté, med regelbundna uppföljningar och uppdateringar från CT-samordnaren och Europeiska kommissionen.
-